

време Славянски градъ), за старобългарския прѣводъ на Грцкия Хронистъ, за положение-то и за историческо-то значение на Кюстендилъ или друго-яче наричанъ Justinianu Primu и пр. Освенъ това въ 1838 г. прѣвелъ Душанова законъ, кого-то придружилъ съ много разяснения. Най-послѣ въ 1842 год. издалъ «Славянски Народописъ», кой-то е статистика на всички-тѣ Славянски народи заедно съ описание на тѣхни-тѣ жилища, характерическо нарѣчие и еднoграфическа карта. Тоя народописъ, тая «Златна Книга» коя-то трѣбва всѣки Славянинъ да има, е най-популярно-то дѣло на Шафарика. Все въ това време писалъ въ «Музейника» «за сборки-тѣ на славянски-тѣ народни пѣсни, за старославянски-тѣ печатници въ Южно-славянски-тѣ земи». Въ 1847 г.: «Разяснение на нѣкои местни имена у Българи-тѣ; въ сѣща-та година «за рѣзцѣвяване-то на стара-та Славянска литература въ Българско» и др. под. Трѣбва тука да поменемъ, че той въ 1841 г. още билъ опредѣленъ за библиотекаръ на царска-та Пражка библиотека, която управлявалъ твърдѣ рѣдовно.

Всѣкому е позната година-та 1848 по свои-тѣ политически прѣврати. Станало-то прѣзъ тая година въ Прага всеславянско сѣбрание, кое-то имало политическа цѣль, подѣйствиувано много на Шафарика и той показалъ свое-то достоинство и въ политика-та. Негови-тѣ слова, кои-то той говорилъ въ това сѣбрание звѣститъ и до днесъ въ уши-тѣ на Ческий народъ! И ако не била тогава Пражка-та ученическа революция причина да са разиде безъ време това сѣбрание, наистина страшенъ политикъ би билъ Шафарикъ! И тая революция е главна-та причина, коя-то възпрѣла Шафарика отъ да са пустне въ политическо-то поле. Въ Края на 1851 год. той напечаталъ съ нови отъ него самаго изрѣзани — кирилица — букви: «вжспоминание на древна-та южнославянска писменность», сѣщо и «животописи-тѣ на Св. Кирила и Методия и Симеона» и др. още рѣкописи и лѣтописи. На друга-та година издалъ «разяснение за глаголическа-та писменность» съ особенни пакъ негови букви, въ кое-то доказвалъ, че още въ IX столѣтие била распростра-нена измежду Южни-тѣ Славяни, а-особенно измежду Българи-тѣ, и че глаголица-та е направена по способъ на кирилица-та. И само тоя, кой-то оценява старобългарски-тѣ древности, ще отдаде прилична-та честъ на Шафарика. Въ 1855 год. намерилъ случайно въ Пражка-та библиотека два глаголически рѣкописи, кои-то ясно потвърждавали мнѣние-то му. Облѣгнатъ на тия рѣкописи, той доказалъ отпослѣ, че азбука-та, коя-то Св. Ки-